

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

Maria budskapsdag – 22. mars 2020

Prekentekest: Luk 1,26-38

Lesetekst I: Jes 7,10-14

Lesetekst II: Gal 4,4-7

Åpenhet for Den hellige ånd

Vi er midt i fastetiden og ser fram mot Kirkens største høytid, Påsken. Men søndagene i faste blir avbrutt av en gledens dag, den som kalles Maria budskapsdag. Den forteller om den unge jenta som skal bli med barn. Hun heter Maria, eller Mirjam på hebraisk, og er fra den lille landsbyen Nasaret nord i Israel. Hun får et usedvanlig englebesøk og vi kjenner historien godt. Det er ca ni måneder til jul, til frelserens fødsel. Maria skulle føde ham som skulle få navnet Yeshua fordi han skulle «yehoshia», frelse, sitt folk.

Hvorfor Nasaret?

Netanael spør ifølge Joh 1,46 «Kan det komme noe godt fra Nasaret»? Engelen ble ikke sendt til Jerusalem. Det ville vi kanskje ha forventet for det var det religiøse sentrum. Engelen Gabriel ble sendt til Nasaret, en liten og ubetydelig landsby på kanskje 200 innbyggere på den tiden. Allerede her ser vi at Gud ikke følger det som er den religiøse normen og det som vi forventer. Men kanskje var ikke Nasaret så ubetydelig likevel. Nasaret betyr «skuddbyen», på hebraisk «netser». Så selv om ikke Nasaret er nevnt i Det gamle testamentet direkte så har vi en forbindelse likevel hos profeten Jesaja: «En kvist skal skyte opp fra Isais stubbe, og et skudd skal spire fram for han føtter» (Jes 11,1). Ordet «skudd» heter på hebraisk «netser», og det er den samme roten vi har i navnet Nasaret.

Uten Maria ville ikke Gud ha blitt menneske

Gud kunne så klart «ha ordnet alt selv». Men selv om det er Han alene som frelser oss, lar han mange andre spille en aktiv og avgjørende rolle. I frelshistorien var det først og fremst Maria. Men uten Marias «ja», ville ikke Gud ha blitt menneske. Vi mennesker er Guds medarbeidere. Det er vår verdighet, men det er samtidig et stort ansvar. Marias villighet var nødvendig. Slik er også ditt og mitt bidrag til helheten nødvendig, det betinger vårt «ja». Vi har alle vår del å fylle. Og til mer vi trer inn i helheten, til mer dør egoismen. Maria ga et bekræftende «ja» med hele seg i det hun sa: «Se, jeg er Herrens tjenerinne. La det skje med meg som du har sagt» (Luk 1,38). Om vi som troende og som kirke ville være like åpne for Den hellige Ånd som Maria, ville troen vår bære rik frukt og Kirken ville være et kraftens sentrum. Vi kan også som Maria, bli en åpen kanal der det guddommelige livet kan strømme videre. Til mer en troende gir seg over til Gud, til mer kan Gud gjøre hva han vil med ham eller henne. Maria valgte å imøtegå tvilen med tillit, tillit til engelens budskap om at alt er mulig for Gud (Luk 1,37). Det er når vi stoler på Gud, slik Maria gjorde, at Gud kan åpenbare seg og gi oss sitt lys.

Ikke briljering - men tjeneste

Når Ånden kommer inn i et menneske, åpner den alle dører og vinduer, slik at den kan strømme ut over hele menneskeheten gjennom dette ene mennesket. Maria var ung, men Gud utruker mennesker til de oppgavene han har lagt fram for dem. Maria sier at hun er «Herrens tjenerinne». Kjærligheten vil ikke vise seg fram eller briljere, den vil tjene.

Fra Nasaret til jordens ender

En ung jentes «ja» fra en liten og ubetydelig landsby forandret verdenshistorien. Det er få steder i verden der Yeshua eller Jesus i dag ikke er kjent. Så intet er for lite til å bli brukt i Guds frelsesplan, ingen er for ung til å bli Guds medarbeider og intet er for ubetydelig. Vi er medarbeidere i Guds rike som har det med å sette ting litt på hodet, the «upside down kingdom».

Det er Maria budskapsdag, la oss lære av Maria, under kan skje også i dag der mennesker sier som Maria: «Jeg er Herrens tjenerinne. La det skje med meg som du har sagt».

Elisabeth Eriksen Levy

CEO Caspari Center

elevy@caspari.com